

Kultur- og kirkedepartementet
Postboks 8030 Dep
0030 OSLO

Sentralbord: 23 04 87 91
Telefaks: 23 04 71 03
E-post: olav.nyhus@nrk.no

Norsk rikskringkasting as
Foretaksreg.: NO976 390 512 MVA

www.nrk.no

Sendes også pr e-post til postmottak@kkd.dep.no

Deres ref:
2009/02024 ME ME3 CLH:elt

Vår ref.:
ONYH

Dato:
12. august 2009

HØRING - FORSLAG TIL ENDRING AV REGLENE OM FORMIDLINGSPLIKT

1. Innledning

Vi viser til Kultur- og kirkedepartementets brev datert 11. juni d.å. med høringsnotat vedrørende forslag om endringer i § 4-2 i forskrift 28. februar 1997 nr. 153 om kringkasting (heretter forkortet kkf).

Fristen for eventuelle høringsuttalelser er i brevet satt til 6. august d.å. NRK har etter henvendelse fått utvidet fristen til 13. d.s.

Departementets forslag er i hovedtrekk todelt: For det første foreslås formidlingsplikten utvidet til å omfatte ikke-kommersielt fjernsyn med konsesjon. For det andre fremmes forslag om at formidlingsplikten gjøres teknologinøytral, hvilket innebærer at plikten utvides til også å omfatte andre distribusjonsplattformer enn kabelnett.

NRK vil i det følgende knytte kommentarer til begge endringsforslagene.

2. Formidlingsplikt for ikke-kommersielt fjernsyn med konsesjon

Departementet foreslår at formidlingsplikten i kkf § 4-2 utvides til å omfatte "*ikke-kommersielt fjernsyn med konsesjon*". Per i dag vil utvidelsen i praksis gjelde Foreningen Frikanalen.

En utvidelse av formidlingsplikten må bl.a. være i samsvar med bestemmelsene i forsyningsplikt direktivet¹. I henhold til direktivets artikkel 31 kan myndighetene pålegge formidlingsplikt for tilbydere av elektroniske kommunikasjonsnett som

¹ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/22/EF

anvendes til formidling av radio- og tv-signaler. Som departementet selv fremhever i høringsnotatet, er formidlingsplikten begrunnet med at kanaler som ivaretar et særskilt samfunnsansvar bør være sikret fremføring til tv-seerne. Det er et prinsipp som NRK støtter.

Departementet uttaler at *"den samfunnsmessige gevinsten av å sikre formidling for ikke kommersielle kanaler anses å være høyere enn den ulempen som pålegges den som driver eller eier nett"*². NRK tar ikke konkret stilling til departementets vurdering i forhold til Foreningen Frikanalens tilbud. På generelt grunnlag vil vi imidlertid bemerke at tildeling av konsesjon til en ikke-kommersiell kanal i seg selv neppe kan anses tilstrekkelig til å konkludere med at ulempen er mindre enn den samfunnsmessige gevinsten. Vurderingen vil måtte bero på kanalens innhold og dens konsesjonsforpliktelser – ikke bare dens ikke-kommersielle formål.

NRK støtter ønsket om økt mediemangfold. Samtidig vil vi fremheve at NRK står i en særstilling også i forhold til ikke-kommersielle kanaler. NRK er den eneste aktøren som har et bredt allmennkringkastermandat fastsatt av Stortinget, og som er finansiert av kringkastingsavgift. Følgelig er det særskilt grunn til å sikre NRKs krav på formidling til tv-seerne.

Utvidelser av formidlingsplikten må ikke bli så byrdefull for nettaktørene, at tv-seernes tilgang til NRKs kanaltilbud blir svekket. Allmennkringkastingstilbudet - inklusive tilleggstenester som f.eks. NRKs tegnspråkkanal - må prioriteres om utvidelsen av formidlingsplikten kommer i konflikt med et øvrig kanaltilbud. Også kvaliteten på tilbudet må sikres ved at det eksplisitt uttrykkes at plikten innebærer at kanalene skal formidles i den opprinnelige kvalitet. En slik presisering er særskilt aktuell i disse tider ved utviklingen av HD-sendinger.

3. Nettnøytralitet

Departementet foreslår at formidlingsplikten utvides til også å omfatte andre typer nett enn kabelnett. I praksis vil endringen bl.a. omfatte satellitt og IP-nett.

NRK støtter prinsippet om nettnøytralitet. En slik teknologinøytral utforming av formidlingsplikten vil skape større likhet mellom plattformaktørene, og bidra til å sikre tv-seerne tilgang til bl.a. allmennkringkastingskanalene. Selv om aktørene hittil har sikret en slik tilgjengelighet ved frivillige forhandlinger, mener vi det er hensiktsmessig å lovfeste formidlingsplikten. Den raske teknologiske utviklingen og konkurransen i markedet tilsier at det er klokt å sikre kanaler med særskilte samfunnsoppgaver krav på tilgang til å nå tv-seerne på de plattformer som til enhver tid er aktuelle.

Vi vil samtidig påpeke at distribusjonsplattformene også har forskjellige teknologiske særtrekk. Formidlingspliktens omfang og innhold kan derfor på saklig grunnlag variere fra en aktør til en annen. Tilsvarende kan kringkasternes vilkår for videreformidling variere for de forskjellige plattformer. Også i fremtiden

² Høringsnotatet pkt. 3 siste avsnitt.

vil det derfor bl.a. være forskjell på vilkårene knyttet til NRKs primærdistribusjon i det digitale bakkesendernet, og vilkårene knyttet til videredistribusjon i digitale og analoge kabelnett. Eksempelvis vil NRK fortsatt selv klarere rettighetene for sin primærdistribusjon, mens aktørene i kabel og IP-nett må klarere rettighetene for sin videredistribusjon av de samme kanalene.

Vi legger til grunn at det ikke har vært departementets intensjon å endre det prinsipielle skillet mellom primær- og videredistribusjon, og at dette følgelig heller ikke er noen konsekvens av de endringer som foreslås.

4. Avsluttende merknader

Avslutningsvis har vi tre kommentarer som vi ønsker å knytte til departementets forslag:

For det første vil NRK tilføye at man i fremtiden må vurdere om web-basert distribusjon også bør omfattes av formidlingsplikten. Skillet mellom multicast av tv-kanaler gjennom fiber (IP) og streaming av tv-innhold via Internett vil reduseres i årene fremover. Det er grunn til å tro at formidling av kringkastingskanaler på Internett vil øke i omfang. TV-kanaler vil kunne tilbys i sin helhet og flere programmer vil kunne ses ved individuell avspilling. Antakelig vil det vokse frem flere portaler på linje med BBCs iPlayer, som både omfatter streaming, IP og innhold til mobiltelefoner. For deler av publikum vil slike tilbud i fremtiden kunne bli hovedportalen for de opprinnelige tv-kanalene. Effekten av formidlingsplikt i tradisjonelle kringkastingsnett vil reduseres vesentlig ved en slik utvikling. Spørsmålet om formidlingsplikt innenfor web-baserte plattformer, knyttet til Internett-leverandører (ISP'er), vil derfor måtte vurderes nærmere i fremtiden.

Videre vil NRK vise til at digitaliseringen av radiokringkasting og konvergensutviklingen innenfor både innhold, distribusjon og mottakere vil føre til at spørsmålet om formidlingsplikt også bør vurderes i forhold til radio. NRK har så langt ved forhandlinger sikret at våre radiokanaler er tilgjengelig i de fleste nett. Det bør likevel vurderes om det kan være grunn til å innføre formidlingsplikt også for radiokanaler i fremtiden. Forsyningsdirektivet åpner for en slik regulering.

Til sist vil vi anbefale at departementet endrer overskriften i forskriftens kapittel 4 til å bli likelydende med overskriften i kringkastingsloven kapittel 4; "Videresending i kringkastingsnett m.v."

Med vennlig hilsen
Norsk rikskringkasting AS

Olav A. Nyhus
Juridisk direktør